

ע"פ 7068/15 - יעקב נג'אר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 7068/15

כבוד הנשיאה מ' נאור

לפני:

יעקב נג'אר

המערער:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחויז חיפה מיום
15.10.2015 בעפ"ת 36571-09-15 שנייה על-ידי
כבוד השופט ר' ב'

עו"ד ראות אסדי

בשם המערער:

פסק דין

לפני ערעור על החלטת בית המשפט המחויז בחיפה (השופט ר' ב') מיום 15.10.2015 שלא לפסול עצמו מלבדן בעפ"ת 15-09-36571.

1. המערער הורשע בבית המשפט לטעורה בעיר שעינינה נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים לפי תקנה 26(2) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961. המערער הגיע לבית המשפט המחויז בחיפה ערעור על החלטת בית המשפט לטעורה שלא להורות על חישוב פסילה. יחד עם הערעור הוגשה גם בקשה לעיקוב ביצוע עונש הפסילה בפועל עד למtan פסק דין בערעור. המשיבה בתגובהו הודהה בבקשתה, משומ שהמערער לא הפקיד את רישיונו כנדרש לפי חוק, ומשום שלדעתה סיכוי הערעור קלושים. הבקשה נדונה בפני השופט ר' ב' שנדרחה ביום 24.9.2015, זאת נוכח טענת המשיבה כי המערער לא הפקיד רישיונו כנדרש. לאחר שכך ניתנה ההחלטה הגיעו לידי השופט תשובה של המערער לתגובה המשיבה, ואולם תשובה לא הביאה אותה לשנות מההחלטה. המערער הגיע בקשה לעיון חוזר

עמוד 1

בעהלטה, שנדחתה גם כן. ביום 7.10.2015 הגיע המערער בקשה לשינוי המוטב שיידן בערעור לגופו. השופטת שראתה בקשה זו כבקשת פסולות שופט, ولكن בקשה את תגבות המשיבה. המשיבה התנגדה לבקשת הפסולות. בהחלטתה מיום 15.10.2015 דחתה השופטת בש את בקשת הפסולות, ומכאן הערעור שלפני.

2. המערער טען כי ההחלטה של השופטת מיום 24.9.2015 בבקשת לעיכוב ביצוע עונש הפסילה, כמו גם החלטותיה המאוחרות יותר, מלמדות על כך שהוא כבר גיבש עמדתה בתיק. זאת omdat המערער הן מכך שההחלטה השופטת מיום 24.9.2015 הסתמכה מבחינה עניינית על תגבות המשיבה, והן מכך שההחלטה נפתחה מבחינה טכנית בלשון "ኖכח הנטען בתגבות המשיבה...". המערער סבר כי עמדתה של השופט בזעקה מהחלטותיה, וכי למען מראית פני הצדק יש להורות על פסילתנה מלבדו בתיק. המערער סבר כי מאחר שעוניינו בדייני תעבורה, ומאחר שלטענותו לא נהוג שופט שדן בבקשת לביטול פסילה מנהלית זו גם בתיק העיקרי, כך גם לעוניינו – לא ראוי שופט שדן בבקשת לעיכוב ביצוע עונש פסילה, קובע את סיכון הערעור ומונה את הסיבות לכך, ידונ בערעור לגופו.

3. לאחר שקרأتني בעיון את טענות המערער, ואת החלטותיה הרלוונטיות של השופטת בש, הגעת למסקנה שיש לדחות את הערעור, וזאת ללא צורך בקבלת תגבות המשיבה.

4. כאמור, בהתאם לאמור בסעיף 77א לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, המבחן לפסולות שופט הוא קיומן של נסיבות אשר יש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים. אין בהחלטותיה של השופטת בש כדי להוות נסיבות כאלה. אולם, יש בהחלטותיה מסווגם הבעת דעה לגבי סיכון הערעור. דיון בבקשת לסייע זמני כבעוניינו כרוך בעצם טبعו בהערכת סיכון הערעור. מילא, גם הכרעה בבקשת כזו, לכואן או לכואן, עשוי לבטא את דעתו של המוטב בדבר סיכויים אלו. ואולם, אין בהבעת עמדה כזו, בשלב הדיון בסעדי זמני, כדי לנעול את דעתו של בית המשפט. קביעות במסגרת הליך לסייע זמני צירכות להיבחן על פי אופיו של ההליך (ע"פ 6934/15 בריק פור לייף בע"מ נ' מועצה מקומית - קידימה צורן (21.10.2015)).

אכן, הכלל בפסקה הוא כי און בהחלטת בגיןム לכשעצמה כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים, וכל מקרה נבחן על פי נסיבותיו (יגאל מרצל דיני פסולות שופט 268 (2006)). יפים לעוניינו דבריו של הנשיא א' ברק, בעניין ע"א 99/03 מקט ספורט (בית ג'אן) (1994) נ' כהן (27.1.2003):

"לא אחת נפסק בבית משפט זה, שאין בעצם העובה כי על בית משפט מוטל להכריע בעניין שנtan בו הכרעה מוקדמת, כדי לגרום, מניה ובהה, לפסילתו של בית המשפט. כך הוא כאשר נדרש בית המשפט להליך עיקרי, לאחר שדן בהחלטת בגיןム (ע"א 6447/96 אחים שרבט נ' משרד הבינוי והשיכון (לא פורסם); ע"א 8304/96 יורם גלבוס נ'V.N.L.t.d. Melchers (לא פורסם); ע"א 8490/88 איל ניריות ערך והנפקות (1988) בע"מ נ' איתן סבן ואח' (לא פורסם))".

בעוניינו לא הצבע המערער על נסיבות כלשהן שמלמדות על חשש ממשי למשוא פנים.

5. סוף דבר – לא מצאתי כי קביעותו והتبטאויו של בית המשפט בעוניינו מצביעות על משוא פנים.

דין הערעור להידחות.

ניתנה היום, י"ב בחשוון התשע"ו (25.10.2015).

ה נ ש י א ה
